

ỦY BAN TRUY TỐ TỘI ÁC ĐẢNG CỘNG SẢN VIỆT NAM TRUNG TÂM ĐIỀU HỢP TRUNG ƯƠNG

• P.O. Box 6147, Fullerton, CA 92834 • Phone: 626-257-1057 • Email: ubttladcsvn2005@gmail.com

Lịch sử

NHỮNG KẸ PHẢN BỘI TÔ QUỐC... (Tiếp theo)

Liên Thành

GIẢI ĐOẠN CHÓT CỦA CHIẾN DỊCH BÌNH MINH

Orange County, CA, USA. Ngày 25/4/2016
(Trích biên động Miền Trung của tác giả Liên Thành)

***** III *****

Cho đến ngày 14/5/1972 áp lực quân sự của địch vẫn còn đè nặng lên Huế, căn cứ Bastogne vẫn còn bị địch chiếm giữ, pháo 130ly của Việt cộng vẫn từng giờ một bắn đều đặn vào Thành phố Huế và tuyến đường Huế-Đà Nẵng, đồng bào Huế vẫn tiếp tục di tản xuôi về phương Nam để tránh giặc cộng, thì ngay đêm hôm đó, đêm 14/5/1972, khoảng 1:15AM tôi nhận điện thoại của Trung tá Tạo, Chánh văn phòng của Tư lệnh CSQG, Đại tá Nguyễn Khắc Bình:

- Liên Thành, ngày mai Đại tá Tư lệnh sẽ ra thăm đơn vị em, gọi gấp nội đêm nay vào cho Trung tá bản đề nghị thăng cấp và trao tặng huy chương cho một số nhân viên hữu công của em, hàng sĩ quan cũng như Hạ sĩ quan (CSQG chức vụ thấp nhất là Hạ sĩ quan), ngày mai Đại tá Tư lệnh sẽ trao gấn cho họ, nhớ tổ chức buổi lễ cho chu đáo.

Tôi ngắt lời Trung tá Chánh văn phòng:

- Trình Trung tá, Đại tá Tư lệnh ra Huế lúc này nguy hiểm quá. Tình hình vẫn còn rất nặng, mặt trận phía Bắc và Tây Thành phố Huế, đang ở giai đoạn cao điểm. Bastogne còn nằm trong tay bọn chúng, Huế tiếp tục bị pháo hăng giờ, dân chúng vẫn hỗn loạn, vẫn tiếp tục di tản vào Đà Nẵng.

- Trung tá hiểu, nhưng những gì ông đã quyết định rồi thì ông không thay đổi đâu!

Ngay tối hôm đó, tôi họp với Đại úy Vinh, Ân, Trinh, Đại úy Quế, Trưởng phòng Quản trị, và Trung úy Phạm Thìn, Trưởng ban Nhân viên. Chúng tôi thiết lập một danh sách đề nghị thăng cấp cho một số anh em hữu công trong chiến dịch Bình Minh.

Danh sách dài lê thê như số táo quân, thật tình không nhớ hết, tôi chỉ nhớ đã đề nghị cho 10 Đại úy thăng cấp Thiếu tá, khoảng 14 Trung úy thăng Đại úy, số Thiếu úy thăng Trung úy và các anh em Hạ sĩ quan, cũng như số huy chương quá nhiều không nhớ hết nôi. Cũng trong phiên họp Đại úy Vinh hỏi tôi:

- Vậy tên anh đâu?

Tôi cười nhìn anh em:

- Ông Phó ơi! Mình đi khen mình, rồi lại đề nghị thăng cấp cho mình, vậy thì mình là dân đại cà chớn. Ông phó yên chí, kỳ này Ông lên Thiếu tá, mình đổi, Ông lên làm Chỉ huy trưởng, tôi trụt xuống làm Chỉ huy phó có sao đâu, cả bọn anh em tôi đều cười.

Ngày hôm sau, tức ngày 15/5/1972 Đại tá Tư lệnh CSQG Nguyễn Khắc Bình và phái đoàn từ Sài Gòn ra thăm BCH/Thừa Thiên-Huế vào khoảng 1 giờ chiều.

Huế trong ngày này tình hình địch còn rất nặng, Việt cộng tiếp tục pháo hàng loạt 130ly vào thành phố, cuộc hành quân Bình Minh của lực lượng CSQG/Thừa Thiên-Huế vẫn đang tiếp diễn. Mặc dầu Trung tướng Ngô Quang Trưởng đã có mặt tại Huế từ hơn hai tuần nay, nhưng dân chúng di tản về hướng Đà Nẵng vẫn tiếp tục, có lẽ một ám ảnh Mậu Thân vẫn chưa nhạt mờ trong trí họ.

Sự hiện diện của Đại tá Tư lệnh CSQG Nguyễn Khắc Bình và phái đoàn tại mặt trận Huế, thoạt đầu chỉ là thị sát cuộc hành quân Bình Minh, mà lực lượng Cảnh sát đang mở ra trên toàn lãnh thổ Thừa Thiên-Huế, với mục đích phá vỡ mọi mưu toan của địch, định thực hiện một cuộc Tổng Nổi Dậy tại Huế. Ông và phái đoàn đến Huế cũng với mục đích thăm viếng, an ủi, săn sóc, khích lệ tinh thần anh em Cảnh sát Thừa Thiên-Huế, không ngờ lại có một tác dụng và hậu quả hết sức quan trọng đối với tình hình Huế lúc đó, hành động này đã tác động rất mạnh tới tinh thần đồng bào Huế.

Vì lạ lùng thay, ngay vào chiều hôm đó, khi tôi yêu cầu đài phát thanh Huế phát đi nhiều lần phóng sự cuộc thăm viếng của Đại tá Nguyễn Khắc Bình, Tư lệnh CSQG và buổi lễ tưởng thưởng chiến sĩ CSQG hữu công, nhất là đài truyền hình số 9 Huế, phát nhiều lần hình ảnh buổi lễ, thì ngay sáng ngày hôm sau, Trưởng trạm kiểm soát Huế-Đà Nẵng, đã trình với tôi số lượng dân chúng di tản vào Đà Nẵng giảm xuống rất nhiều. Tôi phân vân, nghĩ mãi vẫn không có câu trả lời, tại sao lại có chuyện này, nguyên do nào đã làm cho dân chúng Huế ngưng không di tản vào Đà Nẵng nữa?

Vào khoảng 3 giờ chiều ngày 16/5/1972, khi tôi đang bận rộn tại Trung Tâm Hành Quân Cảnh Lực, thì nhân viên tiếp tân báo cho tôi biết có một vị Thượng Tọa muốn gặp tôi, tôi giật mình và thầm nghĩ: “Giặc đã sát bên lưng, các ông còn muốn gì nữa mà gặp tôi, lại muốn biểu tình phản đối chuyện gì nữa đây?” - Tuy nhiên tôi vẫn nói với nhân viên mời Thượng Tọa vào phòng tiếp chuyện.

Vừa rời Trung tâm Hành quân Cảnh Lực, tôi đã gặp vị Thượng Tọa đang đứng đợi ngay ngoài cửa phòng của tôi, tôi rất ngạc nhiên, nhưng vì có nhân viên đứng cạnh nên tôi vẫn giữ lễ chấp tay và miệng nói:

- A di Đà Phật, Thầy đi mô đây?

- Vô phòng, vô phòng, rồi nói chuyện.

Ông là Thượng Tọa Thích Chơn Trí, chú của tôi, đi tu từ nhỏ.

Vừa khép cửa phòng tôi hỏi Ông:

- Thưa Chú, có chuyện chi cần không, bọn chúng đang pháo dữ lắm, chú đi nguy hiểm quá.

- Biết cháu bận, chú chỉ gặp và hỏi cháu tình hình có yên không, vì các gia đình Phật Tử của chú họ định chạy vào Đà Nẵng lánh nạn, nhưng hồi đêm xem đài truyền hình thấy ông Chánh Mật Thám ở Sài Gòn ra thăm Huế làm lễ gắn lon, gắn huy chương cho Cảnh Sát, chú và các gia đình Phật Tử suy luận như vậy là mình không mất Huế, Chính phủ không bỏ Huế phải không? Chú muốn hỏi cháu để về nói lại với họ, vì cháu biết rồi, chạy giặc cực khổ lắm.

Tôi cười và nói với ông:

- Chú ơi, chú nhà quê quá, bây giờ còn Tây nữa đâu mà gọi ông ta là “Chánh Mật Thám”, ông là Đại tá Nguyễn Khắc Bình, Tư lệnh Cảnh Sát của bọn cháu.

Tình hình mỗi ngày một khá hơn, Trung tướng Trường đã có mặt tại Huế cả hai tuần nay, lực lượng Nhảy Dù, Thủy Quân Lục Chiến, Biệt Động Quân, Sư Đoàn 1 BB, dưới quyền của Trung tướng Trường đang phản công đẩy lui bọn Việt cộng ra xa Thành phố Huế, và ngày hôm qua (15/5/1972), đơn vị Trinh sát của Sư Đoàn 1 BB đã nhảy xuống chiếm lại căn cứ Bastogne, và như chú và đồng bào thấy đó, Đại tá Bình ngày hôm qua có mặt ở Huế, ông là nhân vật quan trọng của Chính phủ, ông ra Huế trong cảnh súng vẫn còn nổ, pháo địch vẫn còn bắn vào thành phố, có phải là ông muốn nói với đồng bào Huế và Phật Tử của chú là chính phủ quyết tâm giữ Huế hay không, đúng vậy không? - Đúng rồi!

- Vậy thì tại sao chú và đồng bào Phật Tử của chú lại định bỏ Huế mà đi?

- Đúng rồi!

- Vậy là không cần phải chạy nữa phải không? Ông Chánh Mật Thám từ Sài Gòn ra thăm Huế, thì tại rằng mình lại bỏ Huế mà chạy.

- Thì đúng rồi, chú và đồng bào Phật Tử chạy làm chi.

Tôi không biết mình đã trở thành sĩ quan Tâm lý chiến từ hồi nào mà tuyên truyền với ông chú của tôi Thượng Tọa Thích Chơn Trí, một cách ngọt lịm như vậy, nhưng một điều chắc chắn là những ngày sau, còn rất ít dân chúng bỏ Huế chạy vào Đà Nẵng.

Cám ơn Thiếu tướng Tư lệnh Nguyễn Khắc Bình và phái đoàn của Ông. Ông đã ra Huế trong cảnh Huế đang là một chiến trường nặng ký, pháo 130 của cộng sản đã dàn chào ông hai lần, khi ông và phái đoàn vừa đặt chân xuống Thành phố Huế và trong khi ông đang có mặt tại BCH/CSQG Thừa Thiên-Huế.

Chúng tôi, những thuộc cấp của ông trong lực lượng CSQG Thừa Thiên-Huế, rất xúc động và hiểu rõ rằng, đó là tình cảm ưu ái của một người chủ gia đình đối với các thành viên dưới một mái nhà, hơn là hành động của một vị chỉ huy khi thăm viếng để khích lệ, săn sóc, an ủi những chiến sĩ CSQG dưới quyền, đang cố gắng thi hành trách nhiệm và bổn phận mà ông giao phó:

Bảo vệ sinh mạng và tài sản của đồng bào.

Ngoài ra cũng không quên ơn ông và phái đoàn, vì sự hiện diện của ông và phái đoàn tại Huế vào thời điểm đó đã tạo niềm tin cho dân chúng Huế: Huế sẽ không mất, Chính phủ quyết tâm giữ Huế. Ông đã tạo được niềm tin trong lòng người dân Huế, vì thế dân chúng quyết ở lại Huế, không bỏ Huế mà chạy.

Tôi cũng không quên nói thêm sau phần thuyết trình của tôi với Đại tá Tư lệnh và phái đoàn, cuối buổi thuyết trình Đại tá Tư lệnh hỏi tôi:

- Hiện tại em cần BTL giúp gì?

- Khó khăn và trở ngại nhất của BCH/Thừa Thiên-Huế là càng sớm càng tốt, phải di chuyển số tù nhân vừa mới tạm giữ trong chiến dịch Bình Minh, và số tù nhân cũ hiện đang giữ tại Trung Tâm cải huấn, tổng số khoảng gần 2 ngàn, họ phải rời khỏi Huế ngay, vì nếu Việt cộng tấn công vào Huế, số này được chúng giải thoát và trang bị cho, thì thật là một đại họa cho Huế, cho dân chúng Huế, cuộc tắm máu lần này nếu xảy ra, sẽ tàn bạo gấp mấy lần Mậu Thân 1968. Xin Đại tá cấp cho phương tiện di chuyển họ ra khỏi Huế càng sớm càng tốt.

- Em định đưa họ đi đâu?

- Trình Đại tá Côn Sơn.

- Được rồi, BTL sẽ cố gắng cấp phương tiện cho em trong thời gian sớm nhất.

Hơn một tuần sau, Dương vận hạm HQ500 của BTL Hải Quân VNCH cập bến Thuận An, tôi giao trách nhiệm di chuyển số tù nhân này xuống tàu cho Chỉ huy phó của tôi là Đại úy Trương Văn Vinh, và Phụ tá ngành Đặc biệt của tôi là Đại úy Trương Công Ân, đồng thời

cử Trung Tâm phó Trung Tâm thẩm vấn, Trung úy Nguyễn Thế Thông, cùng với 20 thẩm vấn viên đi cùng tù nhân ra Côn Sơn, để hoàn tất hồ sơ thẩm vấn. Chúng tôi cũng được BTL tăng cường 20 thẩm vấn viên của Khối CSDB, do Thiếu tá Hải làm trưởng đoàn, bay ra Côn Sơn phụ giúp thẩm vấn để hoàn tất thật nhanh hồ sơ theo lệnh của Đại tá Tư lệnh.

Xin cảm ơn Đại tá Huỳnh Thới Tây, Trưởng khối CSDB, xin cảm ơn Thiếu tá Hải [Tôi xin lỗi đã không nhớ rõ họ của ông] đã giúp đỡ tận tình cho BCH/CSQG Thừa Thiên hoàn tất nhiệm vụ rất nhanh, chỉ trong vòng 1 tháng.

Ngoài ra trong dịp thăm viếng này, Đại tá Tư lệnh đã thăng cấp cho một số sĩ quan và Hạ sĩ quan của BCH/CSQG Thừa Thiên-Huế, trong đó có tôi, thăng cấp Thiếu tá ngày hôm đó, số còn lại sau đó tuân tự Nghị định thăng cấp gửi về, tổng cộng có 9 Sĩ quan thăng cấp Thiếu tá kể cả tôi:

- 1- Chỉ huy Phó: Thiếu tá Trương Văn Vinh
- 2- Phụ tá ngành CSDB: Thiếu tá Trương Công Ân
- 3- Trưởng Phòng Hành quân: Thiếu tá Đoàn Đích
- 4- CHT/quận Phong Điền: Thiếu tá Nguyễn thế Hiển
- 5- CHT/quận Quảng Điền: Thiếu tá Trần Đức Túc
- 6- CHT/quận Nam Hòa: Thiếu tá Dương Phước Tấn
- 7- CHT/quận Vinh Lộc: Thiếu tá Tôn Thất Trang
- 8- Trưởng phòng Tư Pháp: Thiếu tá Nguyễn Văn Ngôn.

Có hai Sĩ quan rất xứng đáng, tôi trông mong cho họ được thăng cấp trong lần đó, là Đại úy Lê Văn Phi, Chỉ huy trưởng quận Hương Trà và Đại úy Phạm bá Nhạc, Chỉ huy trưởng quận Hương Thủy, nhưng lần này họ không có tên trong bản Nghị định, có lẽ họ đã thiếu một số điều kiện nào đó. Tôi xin lỗi hai anh.

Sau này bạn đồng nghiệp của tôi Thiếu tá Hàn, Chỉ huy trưởng BCH/tỉnh Quảng Tín nói đùa với tôi:

- BCH/Thừa Thiên là con đẻ của Thiếu tướng Tư lệnh, thăng cấp một lần 9 Thiếu tá.

Tôi nói với Thiếu tá Hàn:

- Ông nói sai rồi, chúng tôi là con cưng của Thiếu tướng Tư lệnh, vì chúng tôi đội trên đầu gần 1 ngàn quả đạn 130ly của Việt cộng thì vai phải mang Thiếu tá là đúng rồi.

Trên nguyên tắc, “Chiến dịch Bình Minh” kết thúc vào đúng 3 giờ chiều ngày 22 tháng 5/1972. Với kết quả 1500 cơ sở nội ngoại thành bị bắt giữ. Lực lượng CSQG Thừa Thiên-Huế đã phá vỡ và đập tan âm mưu Tổng Nổi Dậy của VC vào mùa hè đỏ lửa 1972. Thành ủy viên Thành ủy Việt cộng Huế, Hoàng Kim Loan, kẻ cầm đầu cuộc

Tổng Nổi Dậy bị bắt giữ. Riêng 1500 cơ sở Việt cộng bị bắt, đã tức tốc chuyển ra Côn Sơn cô lập tại đó.

Sau trận đánh Trị Thiên-Huế, chỉ trong vòng 1 tháng vào cuối tháng 6/1972, 1500 cơ sở Việt cộng này đã được phân loại và tất cả được đưa về BTL/CSQG Sài Gòn. Một số đã được BTL lập thủ tục truy tố ra tòa. Một số khác thành phần nhẹ hơn, được trả về lại cho BCH/CSQG Thừa Thiên-Huế trả tự do, nhưng đặt trong tình trạng theo dõi.

Riêng Hoàng Kim Loan, theo lệnh của BTL Sài Gòn, ngày 23 tháng 5/1972, giải giao y vào khối CSDB/BTL/CSQG Sài Gòn để khai thác thêm những tin tức cần thiết, và sau đó khối CSDB lại chuyển y qua Trung tâm Thẩm vấn Quốc gia. Trung tâm thẩm vấn Quốc gia là trung tâm thẩm vấn cao nhất của Chính phủ VNCH, đặt thuộc quyền của Phủ Đặc Ủy Trung Ương Tình báo VNCH. Trung tâm này chỉ thẩm vấn những can phạm Việt cộng, quân sự cũng như dân sự cao cấp và có tầm mức quan trọng trong lãnh vực an ninh quốc gia, trong lãnh vực tình báo chiến lược. Đội ngũ thẩm vấn viên của trung tâm này là những người ưu tú, những tinh hoa của ngành tình báo VNCH. Thêm vào đó còn được trang bị những máy móc tối tân nhất của thời đại điện tử lúc đó.

SỐ PHẬN TRUNG TÁ VC HOÀNG KIM LOAN SAU 30/4/1975

Sau tháng 4/1975, Hoàng Kim Loan được đưa từ Côn Sơn về Sài Gòn, rồi ra Hà Nội. Hoàng Kim Loan được Trung ương đảng đón tiếp long trọng. Nhưng sau đó, y bị Cục Tình báo giữ lại và đã trải qua một cuộc thẩm vấn, kiểm thảo trong nhiều năm, sau đó được trả tự do và phục hồi chức vụ. Chủ tịch nước Cộng Hòa Xã Hội Việt Nam Trần Đức Lương trao tặng Huân Chương Kháng Chiến Hạng Nhất cho Hoàng Kim Loan, và tham dự một bữa tiệc do Cục Tình báo khoản đãi, vài giờ sau khi trở về nhà, thì gục chết, với những vết bầm tím do độc dược.

Hoàng Kim Loan đã bị cục Tình báo xử tử hình bằng chất độc, vì tội danh phản bội, khi rơi vào tay địch, đã cộng tác với địch, khai báo mọi cơ sở quan trọng của cơ quan. Tin tức này do em ruột của Hoàng Mạnh Hùng Xã Trưởng(VNCH) Xã Phong An, Quận Phong Điền tiết lộ với Trung úy CSQG, Trung Tâm Phó Trung Tâm Thẩm Vấn BCH/CSQG/Thừa Thiên-Huế, khi 2 người cùng ở trong trại tù cải tạo của cộng sản.

Về cá nhân Hoàng Kim Loan, là một người thẩm vấn Hoàng Kim Loan, tôi có những nhận xét như sau:

Phải thành thật nhận rằng, Hoàng Kim Loan là một điệp viên thượng thặng, một cán bộ cộng sản rất giỏi, thông minh, có trí nhớ rất tốt. Y đã hoạt động bí mật gần 15 năm trong lòng đối phương, mà không bị bại lộ. Sau năm thứ 15, cơ quan tình báo CSQG mới phát giác được, và phải mất 5 năm theo dõi, bám sát, mới bắt được Hoàng Kim Loan.

Y đã tổ chức được một mạng lưới tình báo rộng lớn trong Thành phố Huế, tuyên truyền lôi kéo một số thành phần trí thức, sinh viên học sinh, giới chức chính quyền VNCH tại Huế theo hàng ngũ cộng sản, xâm nhập sâu, rộng trong hàng ngũ Phật giáo miền Trung từ hạ tầng đến thượng tầng.

Ngược lại, tôi vẫn khinh thường Hoàng Kim Loan, vì hắn yếu đuối trong tình cảm, dễ bị cám dỗ, nhất là trong vấn đề sắc dục. Hắn biết tôi gài vụ cô Thu Cúc cho hắn, vậy mà hắn vẫn bị dính vào. Khi tinh thần sa sút, sức khỏe yếu kém, hắn sẵn sàng cộng tác, những hành động đó thật sự không đúng với thiên chức của một cán bộ tình báo chuyên nghiệp.

Về cái chết của Hoàng Kim Loan, theo tôi, nguyên nhân chính đưa đến không phải là vấn đề khai báo và tiết lộ các cơ sở của hắn, của Cục Tình báo Chiến Lược, của Cục Quân Báo, mà nguyên nhân chính vì hắn là nhân chứng của vụ tàn sát đẫm máu đồng bào vô tội tại Huế trong Tết Mậu Thân 1968. Chính hắn, Tổng Hoàng Nguyên, Trưởng ban An ninh Quân khu Trị Thiên, Bảy Lanh trưởng ban An ninh Thành ủy Huế, nhận lệnh thi hành “Bạo lực Cách mạng” từ Lê Chương, Chính ủy mặt trận của Bộ Tư lệnh Quân Khu Trị Thiên ra lệnh.

Sau Mậu Thân, đảng cộng sản Việt Nam chối tội, không lẽ để cho hắn sống, bởi hắn đã khai báo với chúng tôi những chuyện đó và kết luận rằng chính tên Hồ Chí Minh và Bộ Chính Trị Đảng cộng sản Việt Nam ra lệnh vụ tàn sát đó. Không một cá nhân, một viên chức cao cấp nào trong Đảng có quyền ra lệnh đó. Sự việc này chắc chắn trong thời gian hắn bị Cục Tình báo kiểm thảo, thẩm vấn, thế nào hắn cũng phải tiết lộ những gì hắn đã khai với chúng tôi, đó là nguyên nhân chính, mà Cục Tình báo xử tử hắn bằng chất độc.

Đây chỉ là suy nghĩ của cá nhân tôi về nguyên nhân cái chết của Hoàng Kim Loan, không căn cứ và dựa vào một tài liệu nào cả.

LIỆT KÊ NHỮNG KẺ PHẢN BỘI TỔ QUỐC, NHỮNG CƠ SỞ NẪM VÙNG CỦA ĐIỆP VIÊN TRUNG TÁ VC HOÀNG KIM LOAN TẠI THỪA THIÊN-HUẾ

Gồm những thành phần: Tổ chức Phật Giáo Việt Nam Thống Nhất, trí thức, giáo sư, học sinh, sinh viên tham gia hoạt động trong cả 4 lần biến động tại Huế từ:

- 1963 đảo chánh Tổng Thống Ngô Đình Diệm
- 1966 tranh đấu của Phật giáo miền Trung
- 1968 biến cố Mậu Thân

Có thêm một số tư liệu, dữ kiện về bọn chúng, tôi xin sắp xếp và phân loại như sau:

1/1963 những thành phần sinh viên tham dự vào cuộc tranh đấu cùng Phật giáo lật đổ Tổng Thống Ngô Đình Diệm:

- **Thích Trí Quang, Thích Đôn Hậu, Thích Thiện Siêu, Thích Như Ý, Thích Trí Thủ, Thích Thiện Minh, Thích Nhất Hạnh, Thích Chánh Trực.**

- **Nguyễn Thiết**, sinh viên Luật Khoa, thoát ly năm 1965. Phụ trách thanh niên Thành ủy Huế. Chủ tịch chính quyền cách mạng Quận II trong Mậu Thân, bị bắn chết vào ngày 3 Tết.

- **Lê Minh Trường**, sinh viên Mỹ Thuật, cán bộ thuộc Thành ủy Huế. Năm 1969 bị lực lượng CSQG Thừa Thiên-Huế phục kích bắn chết tại làng Hải Cát Hạ, gần Điện Hòn Chén thuộc Quận Nam Hòa.

- **Vĩnh Kha**, sinh viên Văn Khoa. Chủ tịch Tổng hội Sinh Viên Huế. Trưởng đoàn Sinh Viên Phật Tử. Đã chết năm 1980.

- **Hoàng Phủ Ngọc Tường**, sinh viên Đại Học Sư Phạm Sài Gòn, sau này là giáo sư Việt Văn trường Quốc Học. Thoát ly lên mật khu vào tháng 6 năm 1966. Hiện sống ở Huế và là một nhà văn.

- **Hoàng Phủ Ngọc Phan**, sinh viên Y khoa. Thoát ly lên mật khu tháng 6/1966. Hiện là nhà báo.

- **Nguyễn Đình**, sinh viên Văn Khoa. Làm thơ bút hiệu Trần Vàng Sao. Thoát ly năm 1965. Hiện sống ở Mỹ Dạ.

- **Phạm Thị Xuân Quế**, sinh viên Y Khoa. Sau 1975 Chủ tịch Hội phụ nữ Thành phố Huế.

- **Thái thị Ngọc Dư**, sau này du học tại Pháp đậu Tiến sĩ Địa lý học. Giáo sư Đại Học Quốc Gia thành phố HCM Sài Gòn. Đã về hưu, hiện sống tại Sài Gòn.

- **Trần Anh Tuấn**, sinh viên. Du học Mỹ, đậu Tiến sĩ Luật, hiện là Luật sư tại Sài Gòn.

- **Hoàng Văn Giàu**, Phụ khảo Đại học Văn khoa Huế. Đoàn trưởng đoàn Sinh Viên Phật Tử Huế. Sau 1975 định cư tại Úc Châu.

- **Thái thị Kim Lan**, sinh viên. Du học Đức đậu Tiến sĩ Triết Học. Hiện sống tại Đức.

- **Tôn Nữ Quỳnh Tư**, sinh viên văn khoa, sau du học tại Pháp, đậu Tiến sĩ.

- **Nguyễn Đắc Xuân**, sinh viên Văn Khoa, Đại học Sư Phạm, ban Hán Việt. Tham gia hoạt động vào tháng 3/1963, hiện làm báo tại Sài Gòn.

2- Thành phần sinh viên, học sinh tham gia tranh đấu biến động Miền Trung 1966:

- **Đặng Văn Sở**, sinh viên Đại học Sư Phạm Anh văn. Thoát ly năm 1968. Hiện ở Đà Nẵng Việt Nam
- **Huỳnh Sơn Trà**, sinh viên Y khoa. Thoát ly 1968. Đã chết.
- **Lê Thanh Xuân**, sinh viên Luật, thoát ly 1968. Hiện tại là nhà báo, viết cho tờ “Sài Gòn Giải Phóng”, bút hiệu Hải Nam.
- **Nguyễn Hữu Ngô**, sinh viên Mỹ Thuật, hiện sống ở Huế. Làm nghề vẽ tranh.
- **Hồ Cư**, sinh viên văn khoa, hiện dạy học ở Đà Nẵng.
- **Nguyễn Văn Quang**, học sinh, thoát ly năm 1966, hiện là Bí thư Thành ủy Huế.
- **Trần Hoài**, sinh viên Đại học sư phạm Việt Hán, thoát ly năm 1972. Hiện là Thường vụ Thành ủy Huế, chủ tịch Ủy ban Mặt trận Tổ Quốc Thành phố Huế.
- **Tôn Thất Kỳ**, sinh viên Y Khoa, Chủ tịch mặt Trận Nhân Dân tranh thủ Hòa bình.
- **Nguyễn Hữu Giao**, sinh viên Luật Khoa. Chủ tịch Mặt trận Sinh viên tranh thủ Dân Chủ.
- **Nguyễn Đức Thuận**, sinh viên Đại học Sư Phạm Anh văn. Thoát ly năm 1968. Tử trận trên đường ra mặt khu.
- **Trần bá Chử**, sinh viên Đại học Sư phạm Toán. Thoát ly 1968. Du học Đông Đức. Hiện phục vụ trong Bộ Quốc phòng quân đội nhân dân ở Hà Nội.
- **Lê Hữu Dũng** [con Lê Hữu Tý], sinh viên đại học Sài Gòn, ra Huế tham dự trận đánh Mậu Thân. 1968 thoát ly ra Bắc. Sau 1975 làm ở Đài Truyền hình Huế.
- **Nguyễn thị Đoan Trinh** [con Nguyễn Đoá] thoát ly ra Bắc năm 1968. Học dược tại Hà Nội, sau 1975 hành nghề tại Sài Gòn.
- **Trương Quang Ân**, học sinh. Thoát ly ra Bắc năm 1968. Hiện là Giám đốc Đài Truyền hình Huế.
- **Lê Văn Tài**, sinh viên Mỹ thuật. Thoát ly 1968, hiện là họa sĩ tại Úc Châu.
- **Nguyễn Văn Mễ**, học sinh Đệ nhất C Quốc Học. Thoát ly năm 1968. Chủ tịch Hội đồng Nhân Dân tỉnh Thừa Thiên năm 2003.
- **Lê Công Cơ**, sinh viên Đại học Khoa học. Hiện là chủ tịch ban quản trị đại học Duy Tân Đà Nẵng.

- **Ngô Yên Thi**, sinh viên Văn khoa. Thoát ly năm 1968. Ủy viên Trung ương đảng. Bí thư Tỉnh ủy Thừa Thiên. Hiện là Trưởng ban Tôn Giáo Trung ương.

- **Bửu Chỉ**, sinh viên tranh đấu 1966-1972. Thân sinh là cụ Ứng Thuyên. Cháu nội Ngài Tuy Lý Vương. Bửu Chỉ chết năm 2002 tại Huế.

- **Trần Phú Nhạc**, sinh viên.

- **Thái Ngọc Sang**, sinh viên.

- **Võ Quê**, sinh viên.

Cả ba sinh viên này thoát ly ra mật khu vào năm 1972.

3- Về thành phần trí thức, giáo sư gồm có:

- **Tôn Thất Dương Kỳ**, theo hồ sơ tại trung tâm Văn Khố BCH/CSQG Thừa Thiên-Huế, thì Tôn Thất Dương Kỳ thuộc dòng dõi hậu duệ vị Hoàng tử thứ 13 của vua Gia Long là Từ Sơn Dương. Cư ngụ tại làng Vân Dương, xã Thủy Vân, quận Hương Thủy, tỉnh Thừa Thiên.

1945 làm thư ký Hội trí thức cứu quốc Thừa Thiên. 1954 dạy học ở Khải Định [Quốc Học], hoạt động bí mật từ đó. Năm 1962 bị mật vụ Đặc Nhiệm Miền Trung bắt, sau đảo chánh 1963 được trả tự do. Thành phần chủ chốt của phong trào Hòa bình và Tự quyết bị bắt - và sáng ngày 19/3/1965, tại Cầu Hiền Lương trong một buổi lễ do Tướng Nguyễn Chánh Thi chủ tọa, ba nhân vật cộng sản thuộc phong trào Hòa Bình Tự Quyết: Tôn Thất Dương Kỳ, nhà báo Phi Bằng tức Cao Minh Chiến, Bác sĩ Phạm Huyền được thả ra miền Bắc theo ngã đường bộ, qua cầu Hiền Lương vĩ tuyến 17.

- **Tôn Thất Dương Tiềm**, em Dương Kỳ, giáo sư cơ sở thành ủy Việt Cộng Huế.

- **Kỹ sư Nguyễn Hữu Đính**, cơ sở nội thành.

- **Bác sĩ Lê Khắc Quyến**. Khoa Trưởng Đại Học Y khoa Huế.

- **Giáo sư Nhân chủng học thuộc viện Đại Học Huế Lê Văn Hảo**, con ông Lê Văn Tập. Lê Văn Hảo hoạt động chung với Hoàng Phủ Ngọc Tường từ trước năm 1966. Theo tin tức của BCH Cảnh sát Thừa Thiên-Huế, thì Lê Văn Hảo trong thời gian đó là người cầm đầu nhóm chủ biên, cùng Hoàng Phủ Ngọc Tường, của tập san Việt Nam. Việt Nam, in và phát hành ngay tại phòng riêng của Lê Văn Hảo. Bọn chúng nghĩ rằng như vậy sẽ được bảo mật kín đáo, nhưng thật ra lực lượng CSQG Thừa Thiên-Huế đã nắm vững tất cả nhưng không

ra tay, vì cần nuôi dưỡng đi sâu và trèo cao hơn. 1968 Mậu Thân tại Huế, Lê Văn Hảo kiêm nhiệm hai chức vụ:

- Chủ tịch lực lượng Liên minh Dân chủ, Dân tộc, Hòa bình.
- Chủ tịch chính quyền cách mạng Thừa Thiên-Huế

Lê Văn Hảo gần đây qua đài Tiếng nói Tự do Á châu, cũng đã chối không nhúng tay vào vụ tàn sát đồng bào Huế Tết Mậu Thân. Nhưng thật ra y cũng như Tường, Xuân, Phan, bọn chúng tay đều dính máu. Hèn hạ là cả bốn đều chối.

Hiện nay Lê Văn Hảo đang định cư tại Pháp.

Và bây giờ là tháng 5/1972, sau lời khai của Trung tá cộng sản Hoàng Kim Loan về tổ chức kinh tài của cơ quan Thành ủy Việt cộng tại Huế, cũng lại là đám Lê Hữu Trí, Nguyễn Xin, Nguyễn Hải, v.v.

Lần này thì bọn chúng bị lực lượng CSQG Thừa Thiên-Huế hốt sạch sẽ, không còn ai can thiệp, và bọn chúng được đưa vào hàng đầu danh sách đơi phương tiện đi Côn Sơn.

Ngoài các cơ sở kinh tài cộng sản của Trí, Hải, Xin, cũng cần phải nói rõ thêm ba cơ sở vừa làm kinh tài, vừa tiếp tế thuốc tây, và cũng là trạm giao liên của cơ quan Thành ủy Việt cộng Huế:

- Nhà sách Ứng Hạ.

Nằm trên đường Trần Hưng Đạo, cạnh Ty Thông Tin, mặt tiền đối diện với vườn hoa Nguyễn Hoàng. Nhà sách Ứng Hạ là một trong những nhà sách lớn và lâu đời nhất tại Thành phố Huế. Chủ nhân của nhà sách Ứng Hạ là mẹ Bửu Thân.

Theo Hoàng Kim Loan thì chính hắn đã móc nối mẹ Bửu Thân hoạt động cho ban kinh tài Thành ủy Huế vào khoảng giữa năm 1965. Ngoài nhiệm vụ kinh tài, Hoàng Kim Loan còn sử dụng mẹ Bửu Thân trong nhiệm vụ đường dây thông tin liên lạc, vì nhà sách Ứng Hạ thường ngày khách mua bán vào ra tấp nập, mà đại đa số là học sinh, sinh viên, đây là một địa điểm lý tưởng cho việc thông tin liên lạc, cơ quan an ninh khó mà khám phá.

Tôi ký lệnh bắt giữ mẹ Bửu Thân, các mẹ trong Hoàng tộc xôn xao:

- “Mẹ Liên Thành bắt mẹ Bửu Thân rồi”. Hoàng tộc can thiệp, nhưng... xin lỗi, “Pháp bắt vị thân” không thể chiều lòng mấy mẹ trong Hoàng tộc được.

- Café Phấn.

Nằm cạnh Café Lạc Sơn trước mặt tiền chợ Đông Ba, trên đường Trần Hưng Đạo, đối diện với nhà sách Ái Hoa và nhà sách Nam Hưng. Hai tiệm café Phần và Lạc Sơn nằm sát cạnh nhau. Từ bao nhiêu thế hệ học trò tại Huế, cứ mỗi lần có giờ trống, hoặc là vào ngày nghỉ, hay những ngày Huế mờ ảo trong làn mưa bụi, với từng cơn gió nhẹ se sắt lạnh, không gì thú vị hơn ngồi tại café Phần với ly café đen, cùng bạn bè đấu láo, ngắm nhìn thiên hạ “dập dìu tài tử giai nhân” trên dãy phố Trần Hưng Đạo.

Xa Huế đã lâu, gần trọn nửa đời người ở nơi xứ lạ quê người, cách xa Huế hàng vạn dặm, mỗi lần cơn mưa phùn chọt đến lại thấy nhớ Huế, nhớ da diết, Huế có nhiều thứ, nhiều chuyện để nhớ, nhưng nỗi nhớ không bao giờ tàn phai là quán Café Phần, cà phê Lạc Sơn với đám bạn học của tuổi học trò, của những ngày tháng cũ tại Huế.

Chủ nhân của café Phần là nột gã trung niên, cao to, đồm dáng, mái tóc hấn luôn đen và lóng muốt, y như đôi giày đen của hấn. Hấn là Trần Phần, có lẽ hấn lấy tên của hấn đặt cho tiệm café. Một giai thoại nhỏ về hấn, do mấy ông thần cận vệ của tôi kể lại, đã giúp tôi mách nước cho thẩm vấn viên thẩm vấn hấn rất dễ dàng:

Trong các em của vạn đò Đông Ba, không một em nào không biết ông chủ cà phê Phần quý đôi giày đen bóng loáng của ông ta còn hơn sinh mạng, hơn cả vợ con.

Một em kể rằng, có lần em và ông chủ café Phần đang “sóng vỗ dập dìu” trên đò, bỗng ông ta ngưng lại, vì hai chiếc giày nằm chồng lên nhau, ông ta sửa lại cho ngay ngắn, lấy khăn tay trong túi quần chùi giày sạch sẽ, mọi chuyện tươm tất đâu đó, ông ta mới tiếp tục “dập dìu sóng vỗ” với em gái vạn đò Đông Ba.

Nếu ông Bác sĩ Tôn Thất Hứa đang hành nghề ở Tây Đức giải thích được hấn mắc bệnh gì, bảo đảm viện Hàn Lâm khoa học Thụy Điển sẽ trao giải Nobel Y học ngay.

Tại phòng thẩm vấn của Trung Tâm Thẩm Vấn BCH/CSQG Thừa Thiên-Huế, nhân viên thẩm vấn chỉ dọa Trần Phần sẽ dùng dao rạch nát đôi giày đen thân yêu của hấn, hấn tái mặt, xin khai hết mọi chuyện để đổi lại được giữ đôi giày.

Theo hấn khai, hấn được Hoàng Kim Loan tổ chức hoạt động nội thành vào khoảng giữa năm 1964, với nhiệm vụ đường dây thông tin liên lạc. Sau này hấn được giao thêm nhiệm vụ bán công khó phiếu của “mặt trận giải phóng”, thu thuế nuôi quân trong Thành phố Huế.

Trần Phần đã khai ra khoảng 20 cơ sở kinh tài nội thành mà hầu hết là các thương gia, các chủ tiệm buôn trên đường Trần Hưng Đạo, Phan Bội Châu, Huỳnh Thúc Kháng, Chi Lăng, thuộc Quận II Thành phố Huế, và khoảng 40 cơ sở tiểu thương chợ Đông Ba. Gần 60 sơ sở kinh tài nội thành Huế đã bị bắt giữ. Trần Phần còn khai thêm hấn được Trung tá Việt cộng Hoàng Kim Loan cho vào danh sách dự khuyết đảng viên đảng cộng sản, thuộc 1 trong 8 Chi Bộ đảng cộng sản Việt Nam tại Thành phố Huế.

- Pharmacy Tràng Tiên cơ sở của Cục Tình Báo Chiến Lược với hai nhân vật bí mật:

Dược Sĩ Nguyễn Cao Thăng và Nguyễn Thúc Tuân.

Theo lời khai của Trung tá VC Hoàng Kim Loan thì: Nhà thuốc tây Tràng Tiên là một trong những Pharmacy lâu đời nhất tại Thành phố Huế. Nằm trên đường Trần Hưng Đạo, cạnh Ty Thông Tin, sát ngay đầu cầu Tràng Tiên. Dược sĩ Nguyễn Cao Thăng khởi đầu sự nghiệp tại pharmacy Trường Tiên, sau khi đã được cơ quan Quân Báo Việt cộng bố trí từ chiến khu về đầu thú với chính quyền quốc gia vào năm 1951. Dược sĩ Nguyễn Cao Thăng lập gia đình với một thiếu nữ khuê các, của một đại gia tộc có tiếng tăm lớn và rất giàu sang ở làng Phú Cam, huyện Hương Thủy Tỉnh Thừa Thiên. Làng Phú Cam giáp ranh với Quận III (Hữu Ngạn) Thành phố Huế. Thiếu nữ khuê các đó là bà Nguyễn thị Ngọc Diệp, con gái của ông Nguyễn Văn Nghi, thường được gọi là ông Hội Nghi. Ông Hội Nghi là bác ruột của ông Nguyễn Văn Âm, chồng của bà Ngô Đình Thị Hiệp, em gái Tổng Thống Ngô Đình Diệm. Ngoài ra, người con trai đầu của ông Hội Nghi là Nguyễn Văn Lễ thường được gọi là ông Cả Lễ, chồng của bà Ngô Đình Thị Hoàng cũng là em gái của Tổng Thống Ngô Đình Diệm.

Nhờ vào thế lực của gia đình bên vợ, vào thời Đệ I Cộng Hòa, Dược sĩ Nguyễn Cao Thăng đắc cử Dân Biểu nhiệm kỳ 1 đơn vị Tỉnh Quảng Trị. Một thời gian sau đó, Dược sĩ Nguyễn Cao Thăng ly dị với bà Nguyễn Thị Ngọc Diệp và lập gia đình với hai chị em ruột là bà Tôn Nữ Ngọc Cẩm và bà Tôn Nữ Ngọc Liên. Cả hai bà Tôn Nữ này trước đó ngụ tại số 36 B đường Chợ Xếp, thuộc Quận Thành Nội, tức Quận I Thành phố Huế.

Sau đó Nguyễn Cao Thăng lấy thêm bà Trương thị Ngọc Diệp, bà này thuộc dòng họ quan đại thân triều đình nhà Nguyễn, Trương Như Cương, (sau bà ta được ông Nguyễn Cao Thăng đưa ra làm Dân biểu Đệ nhị Cộng hòa). Trước 1963, Dược sĩ Nguyễn Cao Thăng đã là một một tỷ phú, là Tổng Giám Đốc công ty bào chế dược phẩm OPV tại Sài Gòn.

Vẫn theo lời khai của Trung tá Hoàng Kim Loan, Cục Tình Báo chiến lược cộng sản, thì trước 1963 Hoàng Kim Loan biết rõ Dược sĩ Nguyễn Cao Thăng vẫn hoạt động cho Cục Tình Báo Chiến Lược, và vụ đắc cử vào ghế Dân Biểu Quốc Hội VNCH nhiệm kỳ I, thời Đệ I Cộng Hòa, ngoài thế lực của gia đình bên vợ, Tỉnh ủy Việt cộng tỉnh Quảng Trị cũng đã chỉ thị cơ sở quần chúng bỏ phiếu cho Nguyễn Cao Thăng.

Đến thời Đệ II Cộng Hòa, Dược sĩ Nguyễn Cao Thăng được Tổng Thống Nguyễn Văn Thiệu bổ nhiệm vào chức Phụ tá Tổng Thống, thay thế ông Nguyễn Văn Hường, Tổng thư ký Phủ Tổng Thống. Trước tháng 4/1975, ông Nguyễn Cao Thăng đã mất trên một chuyến bay từ Paris về Sài Gòn, vì chứng bệnh ung thư.

Năm 1983, Công ty bào chế dược phẩm OPV của tỷ phú Nguyễn Cao Thăng đã mở cửa hoạt động tại Sài Gòn, do hai bà vợ của ông ta điều hành.

Thử hỏi nếu không có một liên hệ đặc biệt với Việt cộng, công ty OPV của Nguyễn Cao Thăng, một phụ tá Đặc biệt của Tổng Thống VNCH, có thể mở cửa hoạt động tại Sài Gòn hay không trong thời điểm đó?

Câu trả lời này tôi xin dành cho bạn đọc...

- Nguyễn Thúc Tuân.

Nguyễn Thúc Tuân làm việc tại Pharmacy Trảng Tiền, vào thời điểm 1972, ông ta khoảng 50 tuổi, thân hình nhỏ và thấp, bản tính trầm tĩnh, nói năng nhẹ nhàng, khi tiếp xúc dễ lôi cuốn cảm tình với người đối diện. Nói lưu loát tiếng Pháp và tiếng Anh. Ông ta tự học và đỗ bằng Cử nhân văn chương Anh tại Đại học Huế. Nguyễn Thúc Tuân còn là Trưởng của phong trào Hướng Đạo tại Huế. Ông ta cũng là một thông dịch viên cho các phái đoàn quan trọng của Mỹ.

Nguyễn Thúc Tuân, một con người nhìn bề ngoài hiền lành và trí thức như vậy, nhưng con người đó là một nhân vật tình báo của Cụm Tình Báo Chiến Lược Việt cộng, nằm trong tổ Trí vận của nhóm Tôn Thất Dương Tiềm, Tôn Thất Dương Kỳ, giáo sư trung học Nguyễn Du, Lê Văn Hảo, giáo sư nhân chủng học Viện Đại học Huế, Hoàng Phủ Ngọc Tường, giáo sư Văn Chương và Triết học tại trường Quốc học, Lê Cảnh Đạm Trưởng Hướng Đạo.

Trung tá Việt cộng Hoàng Kim Loan thuộc Cục Tình báo Chiến Lược khai, chính hắn là Cán Bộ Điều Khiển của Nguyễn Thúc Tuân. Còn nhớ vụ tranh đấu Phật giáo năm 1966 của Thích Trí Quang và Hoàng Kim Loan tại Huế, chính Nguyễn Thúc Tuân đã chỉ thị cho ông Lê Cảnh Đạm, dùng xe chở Hoàng Phủ Ngọc Tường, Hoàng Phủ Ngọc Phan thoát vòng vây của tôi lên mật khu an toàn. Sau 1975 ông Lê Cảnh Đạm được đảng cộng sản tuyên dương và trao tặng huy chương, vì đã có công giải thoát cho hai tên đồ tể Tường và Phan và nuôi dưỡng Thiếu tá quân báo VC Lê Cảnh Xuân, tự Nam Đen trong nhà.

Thoát ly ra Bắc cùng với Thích Đôn Hậu, Bà Tuần Chi, Dương Tiềm, Dương Kỳ và nhóm trí thức Huế vào năm Mậu Thân 1968, trở lại Huế sau ngày 28/2/1975, Dương Tiềm giữ chức vụ Giám đốc sở Học Chánh Trung Trung Bộ và Nguyễn Thúc Tuân được Tỉnh ủy Thừa Thiên-Huế giao cho chức vụ trông coi Ty Thông Tin, nhưng sau đó cả hai cùng bị Đại tá Công An Việt cộng Nguyễn Đình Bảy, bí danh Bảy Lanh, Trưởng Ty Công An Việt cộng Thừa Thiên-Huế bắt và gán cho tội “gián điệp nhị trùng”, và sau đó bị Tòa án Việt cộng tại Huế tuyên án mỗi người 18 năm tù.

Về nhân vật Bảy Lanh, trước 1975, Bảy Lanh là Trưởng ban An ninh Tỉnh Thị ủy Thừa Thiên-Huế. Tết Mậu Thân 1968, y phụ trách an ninh Quận III [Hữu Ngạn] thị xã Huế, chính y đã ra lệnh chôn sống trên 500 đồng bào vô tội, cán bộ, công chức của chính phủ VNCH tại Lăng Xá Bầu.

Bảy Lanh xuất thân từ một lò mổ trâu, cũng có giấy đưa nghề nghiệp với đồng chí Đỗ Mười, Tổng Bí Thư Đảng cộng sản Việt Nam, và sau đó là tên ở đợ cho chủ tiệm thuốc Bắc Thiên Tường, tại đường Duy Tân, đối diện chợ An Cựu, thuộc Quận III thị xã Huế. Được chủ thương, nhận làm con nuôi. Bảy Lanh cũng như Đại tá Thân Trọng Một, Trung đoàn Trưởng Trung Đoàn 5 Đặc Công, thường gọi là Công Trường 5 của Tỉnh đội Thừa Thiên, cả hai đều mù chữ, không biết đọc và cũng chẳng biết viết một chữ nào.

Đại tá Thân Trọng Một ký tên mình bằng một gạch thẳng [số 1] và Đại tá Bảy Lanh thường ký tên bằng một gạch thẳng và có gạch ngang nhỏ ở giữa [số 7]. Trình độ học vấn “đỉnh cao trí tuệ” của hàng sĩ quan Cấp tá thuộc Quân đội Nhân dân Hà Nội chỉ có vậy mà thôi.

Tôi kết thúc loạt bài này đúng vào ngày 25 tháng 4 năm 2016. Chỉ còn 5 ngày nữa là 30 tháng 4, tính trọn đúng 41 năm miền Nam Việt Nam rơi vào tay cộng sản miền Bắc. Nhiều tài liệu, nhiều sách vở đã nói đến những đau thương, nhọc nhằn, tử hận của 17 triệu dân chúng miền Nam. Kể ở lại, người vượt thoát ra nước ngoài, và nhất là gần một triệu Quân, Cán, Chính của Việt Nam Cộng Hòa đã bị Việt cộng trả thù, hành hạ, thủ tiêu, trong các trại tù của cộng sản Việt Nam sau ngày 30 tháng 4 năm 1975.

Nhưng với những biến cố xảy ra tại Huế từ 1966 đến 1972 ít được đề cập đến. Là một người, nếu nói là chứng nhân trong giai đoạn đó tại Huế thì quá lớn lao, điều đó tôi không dám nhận, nhưng ít nhất trong một khoảng thời gian dài từ 1966-1975, thời gian của những xáo trộn chính trị, của những kinh hoàng đẫm máu Mậu Thân, và của cơn biến lửa mùa hè 1972, tôi đã có mặt và trong trách nhiệm của một nhân viên công lực, trách nhiệm của một Phó Trưởng Ty Cảnh sát Đặc biệt Thừa Thiên-Huế, trong biến động miền Trung năm 1966. Phó Trưởng Ty CSDB, kiêm Quận Trưởng Quận III Thị xã Huế, trong thời gian biến cố Tết Mậu Thân 1968. Và trong chức vụ Chỉ Huy Trưởng CSQG Thừa Thiên-Huế trong trận đánh mùa hè đỏ lửa 1972.

Với nhiệm vụ được giao phó: Duy trì luật pháp quốc gia, bảo vệ sinh mạng và tài sản của đồng bào tại Thừa Thiên-Huế, tôi đã viết lại những gì đã thấy, đã biết, đã làm, với một tấm chân tình vô tư, tôn trọng sự thật, để mai hậu, có ai muốn tìm hiểu những sự việc đã xảy ra trong giai đoạn đó tại Huế, thì ít nhất họ cũng có được một phần nhỏ nào các dữ kiện đó, với mức độ chính xác có thể chấp nhận được.

Tôi quan niệm rằng, là một kẻ đã từng có trách nhiệm trong ba biến cố đã xảy ra tại Huế, đã từng trực diện với những gì đã xảy ra trong thời gian đó, đã thấy tận mắt, nghe tận tai, nếu không nói lên sự thật, đúng sự thật, tôi sẽ là một kẻ có tội đối với những người đã mất, và những người còn sống ngày hôm nay và đời sau.

Công bằng và công lý phải được trân trọng trả lại cho những người là nạn nhân của 3 biến cố tại Huế từ 1963-1966.

Công lý và công bằng phải được trả lại cho 5327 nạn nhân đã bị tên Hồ Chí Minh và Bộ Chính Trị Trung ương đảng cộng sản Việt Nam ra lệnh cho đám sát nhân của họ ra tay giết hại trong Tết Mậu Thân 1968.

CUỐI CÙNG XIN CHO TÔI NÓI MỘT LỜI VỚI ĐỒNG BÀO THỪA THIÊN-HUẾ VÀ VỚI CÁC CHIẾN HỮU CSQG CỦA TÔI THUỘC BỘ CHỈ HUY CSQG/THỪA THIÊN-HUẾ.

Thưa đồng bào Thừa Thiên-Huế,

Ngoài những loạt bài tôi đã viết, mục đích là muốn nói lên những sự thật mà tôi đã biết, nhưng giữ kín bấy lâu nay, thêm vào đó, tôi muốn nhắc đến việc làm âm thầm, ít người biết của Lực lượng Cảnh Sát Quốc Gia toàn quốc nói chung, và của toàn thể hơn 5 ngàn nhân viên Cảnh Sát Quốc Gia Thừa Thiên-Huế nói riêng, trong những nhiệm vụ mà họ đã được Tổ Quốc và Chính phủ giao phó.

Thường thì đồng bào chỉ nhìn thấy nhiệm vụ của người Cảnh sát qua hình ảnh của những nhân viên công lộ điều hành lưu thông ngoài đường phố, qua hình ảnh của những nhân viên công lực, trong những vụ bắt bớ trộm cắp, những kẻ nghiện hút, băng đảng, để duy trì an ninh trật tự, bảo vệ đời sống an lành của đồng bào. Đó chỉ là những trách nhiệm bề nổi, thuộc lực lượng Cảnh Sát sắc phục.

Bề chìm âm thầm và bí mật ít người biết đến, đó là lực lượng Cảnh Sát Đặc Biệt.

Nhiệm vụ họ là xâm nhập vào hàng ngũ địch, thu lượm tin tức, ngăn chặn mọi mưu toan của địch nhằm vào sinh mạng và tài sản của đồng bào, nhằm vào phá rối an ninh đô thị, làng xóm...

Họ là những chuyên viên tình báo chuyên nghiệp, được huấn luyện kỹ càng, chu đáo - Là những chuyên viên tình báo đúng nghĩa, nhiều trường hợp họ nằm trong lòng địch, an ninh cá nhân bị đe dọa, mạng sống nhiều khi như “chỉ mảnh treo chuông”, có hy sinh vì Tổ Quốc, cũng trong âm thầm, bí mật, ít ai biết đến họ.

Họ là những chuyên viên xâm nhập vào mọi nơi, mọi hướng, mọi đối tượng, để khám phá kịp thời, trình về BCH của họ, để có biện pháp ngăn chặn đúng lúc và hữu hiệu, những vụ gây rối chính trị, bạo loạn, do đám cán bộ cộng sản nằm vùng giật dây, hoặc do bất kỳ phe nhóm nào chống đối chính phủ thúc đẩy.

Tại Huế, từ 1966 đến 1972, ba vụ biến động lớn đã xảy ra liên quan đến an nguy của đất nước, liên quan đến sinh mạng và tài sản của đồng bào. Lực lượng Cảnh Sát Đặc Biệt của BCH/Thừa Thiên-Huế với gần 2 ngàn nhân viên, đã hoàn thành trách nhiệm ngăn chặn và phá vỡ các âm mưu của địch. Đó là biến động Miền Trung 1966, Mậu Thân 1968, và cuộc

tổng tấn công của lực lượng quân sự Bắc cộng, song hành với âm mưu Tổng Nổi Dậy tại Huế vào tháng 5/1972.

Sau Mậu Thân 1968, toàn bộ cơ sở nội thành Việt cộng, trong đó có những thành phần đã từng nhúng tay vào các vụ tàn sát đồng bào Huế, đã bị lực lượng CSĐB Thừa Thiên bắt giữ, vô hiệu hóa.

Mùa hè đỏ lửa 1972, trong cuộc hành quân Bình Minh, lực lượng CSĐB là thành phần nổi lực chính của cuộc hành quân, họ đã truy bắt 1500 cơ sở địch, bắt sống tên Trung tá Việt cộng Hoàng Kim Loan, ngăn chặn và phá vỡ cuộc Tổng Nổi Dậy của Việt cộng và cơ sở nội thành Việt cộng tại Huế.

Tại BCH/CSQG Thừa Thiên-Huế, ngoài tôi là Sĩ quan Quân lực VNCH biệt phái, hai thành phần Cảnh sát nổi (sắc phục), và thành phần chìm (CSĐB), Cảnh Sát Dã Chiến, đều được chỉ huy bởi những Sĩ quan xuất thân từ Học Viện Cảnh Sát Quốc Gia. Họ nắm giữ những chức vụ từ Chỉ huy phó BCH Tỉnh, Phụ tá Đặc Biệt ngành CSĐB, Trưởng ban, Trưởng phòng, Trung Tâm HQ/Cảnh lực, Phụng Hoàng, v.v. Tất cả đều là những Sĩ quan thuộc thế hệ trẻ, trình độ văn hóa cao. Hầu hết nguyên là sinh viên Đại Học Huế, rời bỏ sân trường đại học, xông vào cuộc chiến, chọn ngành CSQG để phục vụ.

Họ đã đem hết khả năng, trí thông minh, bầu nhiệt huyết của tuổi trẻ, dâng hiến cho lý tưởng và cho trách nhiệm của họ: Duy trì luật pháp quốc gia, bảo vệ sinh mạng và tài sản của đồng bào Huế.

Họ có quyền nhìn thẳng và hãnh diện với đồng bào Huế về nhiều thành quả mà họ đã làm cho quê hương, cho đồng bào và cho xứ Huế thân yêu của họ.

Ngoại trừ Mậu Thân 1968, khả năng bảo vệ đồng bào Huế ngoài tầm tay của họ. Trong vòng 9 năm, từ 1966-1975, chưa một lần nào Việt cộng có thể đặt được chất nổ tại bất kỳ nơi đâu trong thành phố, để sát hại đồng bào. Chưa có một cuộc bạo loạn nào mà không bị họ phá vỡ.

Họ là: Thiếu tá Trương Văn Vinh, Thiếu tá Trương Công Ân, Thiếu tá Dương Phước Tấn, Thiếu tá Trần Đức Túc, Thiếu tá Nguyễn Văn Ngôn, Thiếu tá Tôn Thất Trang, Thiếu tá Nguyễn Thế Hiển, và cố Thiếu tá Đoàn Đích...

Là: Đại úy Phạm Bá Nhạc, Đại úy Lê Văn Phi, Đại úy Trần Văn Tý, Đại úy Ngô Trọng Thành, Đại úy Trần Văn Trinh, Đại úy Lê Khắc Vần, Đại úy Huỳnh Văn Thiện, Đại úy Nguyễn Văn Toàn. Đại úy Hoàng Thanh Tùng...

Là: Trung úy Nguyễn Thế Thông, Trung úy Hồ Lang, Trung úy Lê Khắc Kỳ, Trung úy Văn Hữu Tuất, Thiếu úy Hoàng Công Sùng, Thiếu úy Nguyễn Thế Quang, Thiếu úy Truật... và còn nhiều nữa...

Là: 2 nữ Đại úy Cẩm Y, chị Đại úy... vợ của Thiếu úy Hồ Đình Chi, Phụ tá Đặc Biệt Bộ Chỉ Huy CSQG/Quận Hương Thủy, 1 nữ Thiếu úy và nhiều chị khác của Biệt Động Thiên Nga, Phụng Hoàng...

Là hai em ruột của tôi trong lực lượng CSDB Liên Hương, Liên Chi, và còn gần 100 Đại úy, Trung úy, Thiếu úy mà tôi không thể nhớ hết tên, cùng hơn 5 ngàn nhân viên CSQG.

Thưa anh chị em,

Nửa cuộc đời tuổi trẻ của anh chị em đã tận tụy cho lý tưởng Quốc gia, đồng bào, cho quê hương xứ sở, cho Huế. Gần nửa đời sau của tuổi trẻ các anh chị đã bị tù tội, hành hạ, tui nhục trong các lao tù tàn bạo của cộng sản. Rất nhiều đồng đội đã ra đi trong các trại tù cải tạo đó, vĩnh viễn không bao giờ gặp lại nhau.

Giờ đây, các anh chị em, những người còn sống sót trong tai ương, đọa đày của kiếp tù tội. Chúng ta gặp lại nhau, mái tóc đã điểm màu, tuổi đời còn lại quá ngắn, tại nơi chốn lưu lạc này, nhìn lại quãng đời đã qua, xét lại trách nhiệm và bổn phận của chúng ta, dù muốn dù không, chúng ta phải nhận lỗi là đã không hoàn tất được những trách nhiệm của chúng ta, những người chiến sĩ CSQG Việt Nam.

Vì vậy, xin anh chị em cùng với tôi tưởng niệm những đồng đội của chúng ta đã Vị Quốc Vong Thân và cùng với tôi hướng về quê mẹ, xin cùng nói với tôi:

“Chúng tôi, lực lượng CSQG Thừa Thiên-Huế, xin tạ tội và tạ lỗi với hồn thiêng sông núi, với tiền nhân, với đồng đội và với đồng bào Huế:

Nhận lãnh trách nhiệm bảo vệ sinh mạng và tài sản của đồng bào, chúng tôi đã tận lực, nhưng cũng không thể hoàn tất nhiệm vụ để đồng bào Huế đã bị thảm sát trong biến cố Mậu Thân 1968 và ngày nay đất nước phải điêu linh. Chúng tôi, lực lượng CSQG Thừa Thiên-Huế, xin cúi đầu nhận tội và xin lỗi”.

Cuối cùng, xin chép hai câu thơ của Vua Duy Tân, tỏ bày tâm sự của mình trong khi bị Pháp lưu đày tại hải đảo Réunion, gởi đến những chiến sĩ Quân lực VNCH và CSQG, những người đã dâng trọn tuổi trẻ cho quê hương Việt Nam:

*Tám thân phiêu dạt quê người
Linh hồn vẫn ở lại nơi quê nhà.*

==//==

Liên Thành

Nguồn: Internet E-mail by [UBTTADCSVN](#) chuyển

*Đăng ngày Thứ Hai, April 25, 2016
Ban Kỹ Thuật Khóa 10A-72/SQT/ĐĐ, ĐĐ11/TĐ1ND, QLVNCH*